

Umliggende, kunne ikke gjøre større Krav paa Evtighed end alle andre Landets Love. De Love, som komme fra Fællesforfatningen, kunne ikke faae tilbagevirkende Kraft, de kunne kun faae Kraft for Fremtiden, saa at det aabenbart maa være en Misforstaaelse af den ærede Finansministers Ord, og jeg er overbevist om, at, idet jeg udtaler dette her, saa siger jeg kun det, som den ærede Finansminister selv vilde sige, naar han kunde have sat sig ind i, at denne Misforstaaelse kunde have fundet Sted. Jeg maa give den sidste ærede Taler fuldkommen Ret i, at vi ved at antage denne Paragraph Intet afgjøre i Henseende til det, som det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Wilkens) meente vilde blive afgjort; thi vi kunne ikke een sidigt opgjøre vort Mellemværende med Heringsdommerne. Er der en Dypgjørelse, som skal finde Sted, saa er der andre Parter, som have samme Ret til at kræve den bragt for Lyset, — og derved, at vi have sagt, nu, fra idag af, skal det staae saaledes, derved bliver Sagen ikke forandret det Mindste; det forandrer Intet hverken med Hensyn til Regnskabsforholdet eller Regnskabsaflæggelsen eller med Hensyn til de Krav, der kunne gjøres fra andre Sider paa at komme til en anden Afgjørelse. Jeg skal for min Part forøvrigt indrømme, at det er høist sandsynligt, at man vil komme til ved et Skjon at ende denne Dypgjørelse, og man vil heller ikke kunne gaae dybt i Undersøgelsen, for at faae at vide, hvad den Ene eller den Anden har tilgode, det skal jeg meget gjerne indrømme; men vi kunne ikke ved her at antage denne Paragraph afgjøre dette Spørgsmaal.

Wilkens: Nei, det er ganske vist; noget Saadant har jeg heller ikke paastaet, og det vilde have været en Taabelighed, om jeg vilde have paastaet det; thi Paragraphen indeholder intetfombestemt derom; men, ved at antage Paragraphen, drage vi en skarp Grænse mellem den gamle, meget forviklede, omfangsrige Mellemregning og den løbende Mellemregning, og det er altid klogt at gjøre dette, naar det gamle Mellemværende er af en saa vanskelig Veffaffenhed, som her er Tilfældet.

Eschering: Den Grænse er dragen i selve Finansloven.

Schovelin: Det forekommer mig, at den ærede Finansminister har udtalt sig aldeles tydeligt om den foreliggende Sag; han har sagt, at, naar den foreslaaede Paragraph vedtages, saa kan der ikke disponeres over Overskuddet uden ved en Overenskomst mellem Regjeringen og den danske Rigsdag; men, naar Paragraphen forkastes og ikke kommer ind i Finansloven, saa kan i sin Tid Regjeringen i Forbindelse med Fællesrepræsentationen disponere over disse Penge.

Finansministeren: Det har jeg aldrig sagt.

Schovelin: Det var den eneste Mening, jeg kunde faae ud af den ærede Finansministers Udtalelser.

Finansministeren: Men deraf følger ikke, at det i Virkeligheden var den eneste Mening.

Schovelin: Nei, det er ganske vist, og det glæder mig, at den ærede Finansminister nu bestemt har benægtet, at dette skulde være Meningen.

Monrad: Jeg kan for mit Vedkommende ikke Andet end aflægge den ærede Finansminister min Tak for hans aabne og uforbeholdne Tilfjendegivelse af den nye Forbindelse, der er imellem denne Paragraph og Regtelsen af de temmelig betydelige Summer til Krigsministeriet. De, som altsaa ville have, at Regtelsen af disse Summer til Krigsministeriet skal være en Sandhed, formener jeg bør stemme for Paragraphen. Den ærede Finansminister har ærligt og uforbeholdent udtalt sig om den nysnævnte Forbindelse; men man maa dog ikke lade ude af Betragtning, at, efterat han saaledes aabent og ærligt har udtalt sig her for os herom, vil hans Stilling derefter blive friere, dersom vi ikke søge at indskrænke denne Frihed noget ved at vedtage den foreslaaede Paragraph. Der er af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Eschering) talt om Fællesforfatningen; jeg skal med Hensyn hertil bemærke, at vi herfra ville stræbe alt hvad vi kunne for at imødekomme Regjeringens Dnske om at faae en Fællesforfatning istand; men det er imids-